

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 8C/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207868
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Bebejová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413207868.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou Mgr. Ivetou Bebejovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom v Bratislave, Staré Grúnty 7, zastúpená JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na vršku 12, proti žalovaným: 1/ K. W. U.. Š. nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, 2/ A. W. nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, v konaní o žalobe na zaplatenie 1.092,- EUR s príslušenstvom a zaplatenie zmluvných pokút, takto

r o z h o d o l :

Žalovaní 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 682,50 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 136,50 EUR od 24.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 136,50 EUR od 20.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 136,50 EUR od 19.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 136,50 EUR od 18.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 136,50 EUR od 20.03.2013 do zaplatenia, pričom zaplatenie priznanej pohľadávky súd povoľuje žalovaným splácať v splátkach po 30,- EUR mesačne splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca tak, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd konanie o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 165,- EUR **z a s t a v u j e .**

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu 20.12.2013 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.092,- EUR, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.092,- EUR od 24.11.2012 až do zaplatenia a tiež zmluvnú pokutu spolu vo výške 165,- EUR (t.j. mesačná zmluvná pokuta vo výške 33,- EUR x 5 mesiacov omeškania od 11/2012 do 03/2013). Tiež žiadal priznať náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

V odôvodnení žaloby uviedol, že 14.03.2012 bola medzi žalobcom a žalovanou 1/ ako dlžníčkou a žalovaným 2/ ako spoludlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420120896 (ďalej len „zmluva“) na čiastku 1.000,- EUR za odplatu vo výške 380,- EUR. Zmluvou sa žalovaní zaviazali celkovú čiastku vo výške 1.380,- EUR uhradiť v 13 mesačných splátkach a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 5,- EUR a ďalej v pravidelných desiatich mesačných splátkach vo výške 136,50 EUR. Prvá splátka bola splatná desiaty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia, bola splatná tridsiaty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdili žalovaní podpisom

zmluvy. Žalovaní celkovo ku dňu spísania žaloby uhradili 288,- EUR, pričom posledná uhradená suma vo výške 273,- EUR bola uhradená 28.09.2012. V súlade s Článkom II. zmluvy, boli žalovaní povinní hradiť v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). V Predžalobnej upomienke z 22.11.2012 žalobca upozornil žalovaných 1/, 2/ na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatnení záväzku z 20.12.2012 žalobca oznámil žalovaným, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným k 23.11.2012. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy žalobca neevviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania žalobného návrhu činí dlžná čiastka 1.092,- EUR, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatou v celkovej sume 1.380,- EUR a čiastkou vo výške 288,- EUR, ktorá bola uhradená žalovanými (1.380,- EUR mínus 288,- EUR = 1.092,- EUR). V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok (ďalej len „OP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa žalovaní zaviazali uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,30 % z istiny úveru a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 1.000,- EUR, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 33,- EUR (t.j. 3,30 % z 1.000,- EUR = 33,- EUR). Vzhľadom na uvedené sú žalovaní podľa zmluvy povinní uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- EUR za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. V zmysle § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. si žalobca uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v citovanom nariadení vlády t.j. do dosiahnutia výšky poskytnutých finančných prostriedkov, pričom výška sankcií za omeškanie nesmie presiahnuť maximálnu výšku v zmysle § 3a ods. 1 tohto nariadenia. Po dosiahnutí tejto výšky si žalobca uplatňuje úhradu zákonného úroku z omeškania v zmysle § 3a ods. 3 nariadenia vlády.

Na výzvu súdu zo 17.01.2014 právny zástupca žalobcu 05.02.2014 (čl. 34-35) doručil súdu vyjadrenie, v ktorom okrem skutočností, ktoré uviedol už v žalobnom návrhu, uviedol nasledovné:

Splatnosti jednotlivých splátok boli účastníkmi zmluvne dohodnuté nasledovne:

1. splátka - splatnosť 24.03.2012, uhradená 14.03.2012
2. splátka - splatnosť 23.04.2012, uhradená 21.05.2012
3. splátka - splatnosť 23.05.2012, uhradená 21.05.2012
4. splátka - splatnosť 22.06.2012, uhradená 28.09.2012
5. splátka - splatnosť 22.07.2012, uhradená 28.09.2012
6. splátka - splatnosť 21.08.2012, neuhradená ani v časti
7. splátka - splatnosť 20.09.2012, neuhradená ani v časti
8. splátka - splatnosť 20.10.2012, neuhradená ani v časti
9. splátka - splatnosť 19.11.2012, neuhradená ani v časti
10. splátka - splatnosť 19.12.2012, neuhradená ani v časti
11. splátka - splatnosť 18.01.2013, neuhradená ani v časti
12. splátka - splatnosť 17.02.2013, neuhradená ani v časti
13. splátka - splatnosť 19.03.2013, neuhradená ani v časti.

Žalobca poskytol žalovaným celú deklarovanú sumu úveru teda sumu 1.000,- EUR, pričom žalobca dodáva, že nežiadal od žalovaných úhradu prvej splátky pri podpise zmluvy, nakoľko zmluvné strany

sa na splatnosti prvej splátky dohodli tak, že prvá splátka bola splatná desiaty deň po uzavretí zmluvy. Na základe uvedeného je zrejmé, že by bolo zo strany žalobcu zbytočné žiadať úhradu prvej splátky pri uzatváraní zmluvy, čiže úhrada prvej splátky v deň odovzdania peňažnej čiastky 1.000,- EUR bola dobrovoľným rozhodnutím žalovaných. Žalobca žiadal od žalovaných vrátiť celý dlh po uplynutí troch mesiacov omeškania od splatnosti šiestej splátky v plnej výške, na základe ustanovenia bodu 1 OP, s obsahom ktorých žalovaní vyjadrili svoj súhlas vlastnoručným podpisom. Celý dlh bol zosplatnený k 11.07.2012, nakoľko žalovaní v zmysle OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa dostali do omeškania troch mesiacov s úhradou šiestej splátky, ktorú neuhradili v celom rozsahu. Keďže splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na desiaty deň od uzavretia zmluvy a úverová zmluva bola uzavretá 14.03.2012, tak splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 24.03.2012. Splatnosť druhej splátky resp. ostatných splátok bola zmluvnými stranami dohodnutá na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, čiže na dátumy, ktoré sú uvedené v prehľade splátok. Splatnosť šiestej splátky bola účastníkmi dohodnutá na 21.08.2012. Nakoľko žalovaní šiestu splátku neuhradili ani čiastočne, tak dňom 22.08.2012 sa dostali prvým dňom do omeškania s úhradou tejto splátky. V zmysle bodu 1. OP žalobca mohol žiadať celý dlh po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške, čo je v súlade s § 53 ods. 9 OZ v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Po oznámení zosplatnenia záväzku žalovaní neuhradili žiadnu ďalšiu časť svojho dlhu. Keďže žalovaní s úhradou šiestej splátky meškali viac ako tri mesiace, žalobca oznámil žalovaným stratu výhody uhrádzania dlhu v splátkach a žiadal vrátiť celú nesplatenú sumu z poskytnutého úveru. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou šiestej splátky dňa 22.08.2012, teda žalobca žiadal vrátenie dlžnej sumy až po troch mesiacoch a jednom dni omeškania s úhradou šiestej splátky, čiže ku dňu 23.11.2012. Žalovaní dlh čiastočne uhradili vo výške 288,- EUR, čiže uhradiť ostáva 1.092,- EUR. Uhradená časť pozostáva len z úhrady prvých piatich splátok v celej výške. Splátky 1 až 3 sú zložené zo splátky istiny vo výške 3,62 EUR, zo splátky zmluvného úroku vo výške 0,72 EUR a zo splátky odmeny vo výške 0,66 EUR, t.j. spolu 5,- EUR. Splátky 4 až 13 sú zložené zo splátky istiny vo výške 98,91 EUR, zo splátky zmluvného úroku vo výške 19,78 EUR a zo splátky odmeny vo výške 17,81 EUR. Na základe uvedených skutočností má žalobca za to, že žalovaní do dňa vyhotovenia tohto vyjadrenia uhradili istinu vo výške 208,68 EUR, úrok vo výške 41,72 EUR a odmenu vo výške 37,60 EUR, čo spolu predstavuje sumu 288,- EUR. Žalobca je toho názoru, že dlžná istina vo výške 1.082,- EUR zodpovedá neuhradeným splátkam 6 až 13, čiže žalovaní neuhradili istinu vo výške 791,32 EUR, úrok vo výške 158,28 EUR a odmenu vo výške 142,40 EUR, t.j. spolu 1.092,- EUR. K výzve okresného súdu na predloženie výpisu z účtu resp. dokladov o vykonaných úhradách žalobca uvádza, že k úhradám prichádzalo výlučne pri osobnom stretnutí medzi obchodným zástupcom a klientom. Po vzájomnej dohode sa zmluvné strany dohodli, že žalobca povedie u dlžníka záznamy o úhradách v Splátkovom kalendári. Obchodný zástupca pri osobnej návšteve potvrdí preberanie finančnej čiastky svojim podpisom s vyznačeným dátumom dňa prebratia tejto čiastky v Splátkovom kalendári. Dlžník sa v rámci dohody o Splátkovom kalendári zaviazal na uschovanie predmetného záznamu o úhradách po celú dobu trvania záväzku, a že do tohto záznamu nebude uskutočňovať žiadne zmeny a doplnky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v súvislosti s výzvou okresného súdu žalobca dodáva, že predmetné dokumenty, na ktorých doplnenie bol žalobca vyzvaný, sa nachádzajú v zmysle dohody účastníkov zakotvenej v bode 8. OP u dlžníka, teda dlžníkovi obchodný zástupca žalobcu potvrdzuje prevzatie úhrady svojim podpisom, čo žalobca považuje za rozhodujúce, aby sa dlžník mal možnosť preukázať v prípade kontroly obchodného zástupcu žalobcu podľa vnútorných smerníc spoločnosti, že vykonal úhrady obchodnému zástupcovi. Obchodný zástupca po vykonaní úhrady ju zaznamenáva do informačného systému žalobcu. Žalobca zdôrazňuje, že všetky úhrady boli vykonané pri osobnom stretnutí žalovaných a obchodného zástupcu žalobcu, čiže ostatné dokumenty, ktoré by potvrdzovali čiastočnú úhradu dlhu žalovaných, sú zaznamenané v Splátkovom kalendári, ktorý sa zaviazal uschovať dlžník. Zvolený postup, že Splátkový kalendár sa nachádza u klienta a nie u žalobcu, bol zvolený z dôvodu, aby sám klient disponoval všetkými potvrdeniami, že predmetný dlh resp. splátka jeho dlhu bola ním uhradená, aby nenastala u klienta neistota, že či uhradil, koľko uhradil, koľko má ešte uhradiť. Žalobca z dôvodu zachovania istoty a stability klienta mu ponechal Splátkový kalendár, aby sa sám klient mohol preukazovať svojimi úhradami. Žalobca nedisponuje žiadnymi inými dokladmi, či už príjmovými alebo výdavkovými v danej veci. Žalobca ďalej uvádza, že nedisponuje výpisom z úverového účtu žalovaných, nakoľko pre svojich klientov nezriaďuje žiadne úverové účty, pričom vlastníctvo úverových účtov alebo im obdobným, nie je vyžadovaná podmienka pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čiže žalobca nemôže vyhovieť výzve súdu. Žalobca ďalej uvádza, že nedisponuje doručenkou o doručení predžalobnej upomienky - výzvy žalovaným a doručenkou o doručení oznámenia o zosplatnení, nakoľko na doručenie svojich listových zásielok síce využíva služby spoločnosti Slovenská pošta a.s. a to doporučený list, ale nie

s navrátením dokladu o doručení. Žalobca má za to, že žiadne zákonné ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku alebo zákona č. 129/2010 Z.z. mu neukladá povinnosť zasielať klientovi doporučené zásielky s navrátením dokladu o vykonaní doručenia, pričom žalobca podotýka, že pri nedoručení zásielky doručovateľ vráti predmetnú zásielku spolu s vyznačeným dôvodom nedoručenia. Okresný súd má možnosť vykonať dôkaz a to dožiadaním uvedenej informácie od doručovateľa na základe podacích hárkov, ktoré tvoria prílohu žaloby. Rovnako žalobca dáva do pozornosti súdu, že si so žalovanými dohodol doručovanie listín v bode 11. OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobca ďalej uvádza, že uplatnená zmluvná pokuta nemá základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, nakoľko majú za to, že zmluvná pokuta je dohodou určená peňažná suma, ktorú je dlžník, spoludlžník, povinný zaplatiť veriteľovi pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, ktorú v tejto právnej veci žalovaní porušili. Táto povinnosť zaťažuje toho, kto dohodnutú povinnosť porušil, t.j. dlžníka, spoludlžníka a to aj keď oprávnenému t.j. veriteľovi porušením povinnosti žiadna škoda nevznikla. V tomto prípade a v zmysle vyššie uvedených skutočností si žalobca uplatňoval svoje právo na úhradu zmluvnej pokuty, keďže žalovaní si nespĺnili svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať ich dlh riadne a včas, čo im vyplývalo z bodu II. zmluvy. Z uvedeného jasne vyplýva, že inštitút zmluvnej pokuty má charakter právneho prostriedku na zabezpečenie záväzku, čiže má sankčnú povahu, ktorou by mal byť dlžník, spoludlžník, nútený k plneniu dlhu riadne a včas. Vyššie uvedené tvrdenie potvrdzuje aj ust. § 544 ods. 1 OZ. Rovnako žalobca tvrdí, že zmluvná pokuta bola dojednaná v zmysle zákonného ustanovenia § 544 ods. 2 OZ, teda, že bola dojednaná v zákonom vyžadovanej písomnej forme. Záonné ustanovenia o zmluvnej pokute však presne neurčujú výšku zmluvnej pokuty, pričom výška zmluvnej pokuty musí byť úmerná výške pohľadávky, inak by bolo dojednanie o zmluvnej pokute v zmysle § 39 OZ v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca je toho názoru, že výšku zmluvnej pokuty je možné stanoviť buď absolútne, alebo vyjadrením určitého vzťahu k hodnote plnenia, alebo iným spôsobom. Vzhľadom k vyššie uvedenej skutočnosti žalobca má za to, že v OP určil výšku zmluvnej pokuty percentuálnym vzťahom k hodnote poskytnutého plnenia, čo nebolo, a ani nie je zakázané právnym poriadkom a nedá sa to považovať za obchádzanie právneho poriadku. V danom prípade žalobca požadoval v zmysle bodu 3. OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 3,30 % z istiny úveru a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta bola splatná okamihom, kedy sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou v zmysle ust. § 53 ods. 8 OZ, čiže žalobca žiadal od žalovaných zmluvnú pokutu od 06/2011. V tomto prípade sa jednalo o 3,30 % z poskytnutej istiny vo výške 1.000,- EUR, t.j. 33,- EUR za každý mesiac z omeškania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že v predmetnej dohode o zmluvnej pokute boli výška zmluvnej pokuty resp. spôsob jej určenia, a povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje, vymedzené určito a jasne, čiže nie je možné predmetnú dohodu označiť ako neplatnú (Na porovnanie R č. 92/2004 - V dohode o zmluvnej pokute výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia, aj povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje, musia byť vymedzené určito, inak je dohoda neplatná.). Výšku zmluvnej pokuty si žalobca stanovil aplikáciou ust. § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., čiže žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu len do maximálne prípustnej hranice, teda žalobca pri uplatňovaní svojich nárokov - sankcií vyplývajúcich zo zmluvy, nepresiahol výšku poskytnutých finančných prostriedkov, ale ani výšku trojnásobku úrokov z omeškania v zmysle predmetného ustanovenia nariadenia vlády. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že požaduje zmluvnú pokutu na základe zákonom stanovených podmienok, čiže sa jednalo o dohodu žalobcu a žalovaných v písomnej forme, kde bolo za porušenie akej zmluvnej podmienky má žalobca nárok na zmluvnú pokutu, taktiež sa zmluvné strany dohodli, že výška zmluvnej pokuty bude stanovená percentuálnym vzťahom k poskytnutému plneniu - úveru zo strany žalobcu. Žalobca taktiež podotýka, že na výšku zmluvnej pokuty aplikoval ustanovenia nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré pripúšťa a určuje maximálnu výšku sankcií, ktoré žalobca v žiadnom prípade neprekročil a preto žalobca žiadal zmluvnú pokutu len za päť mesiacov omeškania, počnúc mesiacom 11/2012 a končiac mesiacom 03/2013 a nie až do zaplatenia dlhu, čo by bolo v rozpore s ustanovením § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 o maximálnej prípustnej výške sankcií vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv. Žalobca je toho názoru, že funkcia zmluvnej pokuty je formou majetkovej ujmy nútiť dlžníka - žalovaného, k riadnemu a včasnému plneniu. Nakoľko si žalovaní svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať splátky vyplývajúce zo zmluvy nespĺnili, vznikol žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu, spolu s úhradou istiny so zákonným úrokom z omeškania. Žalobca je jednoznačne toho názoru, že výška zmluvnej pokuty vyjadrená percentuálnym vzťahom ku poskytnutej istine úveru, sa neprieči dobrým mravom a ani ustanoveniam OZ, nakoľko jej celková výška ako aj celková výška sankcií, bola upravená v zmysle ustanovení nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., čiže neprekročila maximálnu prípustnú sumu sankcií. Zmluvná pokuta podľa žalobcu nemôže mať, a nemá, základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, nakoľko žalovaní svojimi vlastnoručnými podpismi zmluvy potvrdili, že pred podpísaním

predmetnej zmluvy si prečítali všetky jej podmienky, že porozumeli všetkým ustanoveniam, že zmluva predstavuje ich slobodnú vôľu a že nebola uzatvorená v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Žalovaní taktiež svojimi vlastnoručnými podpismi potvrdili, že OP sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktoré tvoria jej prílohu a že sa s nimi dôkladne oboznámili pred podpisom uvedenej zmluvy. Žalobca je toho názoru, že dojednaním predmetnej zmluvnej podmienky neobchádzal zákon, nedostal sa do rozporu s dobrými mravmi a ani nespôsobil značnú nerovnováhu medzi žalobcom a žalovanými v ich právach a povinnostiach, nakoľko predmetné ustanovenie o zmluvnej pokute v OP bolo dojednané podľa platných právnych predpisov účinných v čase uzatvárania zmluvy, čiže predmetné ustanovenie zakotvujúce dojednanie zmluvnej pokuty spĺňa všetky náležitosti vyžadované právnym poriadkom, čím sa nemôže jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Na výzvu súdu zo 07.02.2014 právny zástupca žalobcu reagoval podaním doručeným súdu 13.03.2014 (čl. 48-51). V podaní uviedol, že žalobca ako veriteľ a žalovaná 1/ ako dlžníčka a žalovaný 2/ ako spoludlžník uzavreli 14.03.2012 v W. zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver 1.000,- EUR za odplatu 380,- EUR. Žalovaní sa svojimi vlastnoručnými podpismi na zmluve zaviazali žalobcovi uhradiť celkovo sumu 1.380,- EUR v pravidelných, v zmluve špecifikovaných splátkach. V rovnaký deň žalobca a žalovaní uzavreli Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ktorej predmetom je úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom, pričom služba „Domáci servis“ zodpovedá poskytovaniu konzultačných a nadštandardných služieb, najmä preberanie a zaúčtovanie peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky. Zmluvné strany sa dohodli, že klienti - žalovaní, za užívanie služby Domáci servis uhradia žalobcovi odmenu v celkovej výške 409,50 EUR a to v troch pravidelných mesačných splátkach vo výške 136,50 EUR, pričom termíny splátok boli zmluvne dohodnuté pri preberaní splátok úveru v zmluve o úvere. Z uvedeného jasne vyplýva, že žalovaní si svojim vlastnoručným podpisom na samostatnej žiadosti o poskytnutie domáceho servisu dobrovoľne objednali službu Domáci servis ako ďalšiu z portfólia služieb poskytovaných žalovaným, na základe čoho so žalobcom bola až následne uzavretá Zmluva o poskytovaní domáceho servisu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca (správne má byť žalovaní) si doplnkovú službu - Domáci servis, zvlášť a dobrovoľne objednal. Uvedené skutočnosti preukazuje priloženými listinami - samostatnou objednávkou žalovaných a samostatnou Zmluvou o poskytnutí Domáceho servisu. Vzhľadom na to, že poskytovanie služby Domáci servis je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, pričom uzavretie zmluvy o domácom servise v žiadnom prípade nie je podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru, žalobca je toho názoru, že táto zmluva nie je predmetom tohto súdneho konania. Splatnosť jednotlivých splátok podľa Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je nasledovná:

1. splátka - splatnosť dňa 24.03.2012, uhradená 14.03.2012
2. splátka - splatnosť dňa 23.04.2012, uhradená 21.05.2012
3. splátka - splatnosť 23.05.2012, uhradená 21.05.2012 v časti 54,50 EUR, uhradená 20.06.2012 v časti 82,- EUR.

Žalobca v zmysle výzvy súdu ďalej uviedol, že predmetné úhrady, ktoré žalovaná 1/ označila na pojednávaní v celkovej sume vo výške 409,50 EUR, boli úhradami odmeny za poskytnutie služby Domáci servis, ktorá bola poskytnutá na základe samostatnej zmluvy tak ako je to uvedené vyššie. Žalobca zastáva názor, že zmluva o poskytnutí domáceho servisu predstavuje samostatnú zmluvu a tým pádom aj zmluva o spotrebiteľskom úvere je samostatnou zmluvou. Uzavretie zmluvy o domácom servise nikdy nebolo podmienkou na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa jednalo výslovne o zmluvnú voľnosť žalovaných, pričom títo sami dobrovoľne bez nátlaku alebo hrozby neposkytnutia spotrebiteľského úveru, zažiadali o službu Domáci servis na samostatnej žiadosti, ktorá nebola pripojená k žiadnemu inému dokumentu. Žalobca dodáva, že žiadne ustanovenie zmluvy o úvere alebo OP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neobsahujú podmienku, ktorá by podmieňovala poskytnutie časti úveru uzavretím zmluvy o domácom servise. Žalobca až na základe samostatne vyplnenej žiadosti uzavrel so žalovanými predmetnú zmluvu o domácom servise, čiže sa jedná o platný právny úkon, z ktorého vyplývajú pre zmluvné strany práva a povinnosti. Žalobca ďalej dodáva, že v OP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a s ktorými boli žalovaní oboznámení, nie je uvedené, že jednotlivé splátky musia uhrádzať priamo do rúk zástupcu žalobcu, pričom z toho

vyplýva, že žalovaní mali možnosť uhrádzať splátky akýmkoľvek spôsobom, ktorý nie je v rozpore s právnymi predpismi, napr. hotovosťou v sídle žalobcu, vkladom na bankový účet žalobcu, ktorý je uvedený v označení žalobcu v zmluve o úvere a podobne, čiže ani z tohto hľadiska nie je v zmluve podmienka, ktorá by nútila žalovaných uzavrieť zmluvu o domácom servise. Tvrdenie žalobcu, že zmluva o poskytnutí domáceho servisu predstavuje samostatnú zmluvu, potvrdzuje aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (číslo konania: p/0390/01/2012 zo 06.11.2012), v ktorom sa uvádza, že „Nakoľko poskytovanie domáceho servisu je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy, ktorej uzavretie nie je podmienkou získania úveru a v dôsledku toho sa teda náklady na túto doplnkovú službu nezahŕňajú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, na základe čoho ani nevstupujú do výpočtu RPMN, dospel orgán dozoru k záveru, že v danom prípade nie je možné objektívne vyvodiť zodpovednosť účastníka konania za porušenie § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.“

Faxom právny zástupca žalobcu 18.03.2014 oznámil (čl. 52), že po dôkladnom uvážení berie svoj návrh v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty späť a vo zvyšnej časti zostáva jeho návrh nezmenený. Súd vo veci s poukazom na § 101 ods. 2 O. s. p. pojednával 07.02.2014 a 18.03.2014 (kedy aj rozhodol), v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu, ktorí svoju neúčast' vopred ospravedlnili a súhlasili s konaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti.

Žalovaná 1/ na pojednávaní 07.02.2014 (čl. 38) aj ako splnomocnená zástupkyňa žalovaného 2/ pre toto pojednávanie, uviedla, že je pravdou, že s manželom uzavreli úverovú zmluvu so žalobcom, ktorá je prílohou žaloby. Túto úverovú zmluvu začali splácať a k tomu predložila na pojednávaní doklad označený ako Splátkový kalendár, kde sú uvedené všetky splátky, ktoré veriteľovi uhradili. Celková výška úhrad je vyššia ako uvádza žalobca v žalobe, kde je uvedená výška 288,- EUR. Celkovo hradili 4 platby, ktoré sú vyznačené v predložennom doklade a tieto platby sú spolu vo výške 409,50 EUR. Nevie akým spôsobom boli tieto platby žalobcom rozpočítavané na splatenie úveru. Nespomína si, či ešte uzavreli nejakú ďalšiu zmluvu o domácom servise. Nemala so sebou na pojednávaní všetky doklady, ktoré sa týkajú úveru. Zobrala so sebou len doklady, ktoré jej boli doručené zo súdu so žalobou. Žalobca im oznámil, že žiada zaplatenie celého zostatku dlhu kvôli tomu, že prestali splácať dojednané splátky, lebo sa dostali do zlej finančnej situácie. Potom žalobcovi volala a chcela dojednať splátkový kalendár, pretože neboli schopní zaplatiť celý dlh naraz ako ich vyzýval. S týmto nesúhlasil a preto dlžnú sumu ani nezačali splácať. Posledná úhrada teda bola z 20.06.2012. Vie, že majú nesplatený dlh voči žalobcovi. Keďže celý úver a odplatu nezaplatili, ale zostatok dlhu nie sú schopní s manželom splatiť naraz a preto žiadala o možnosť splácania mesačnými splátkami vo výške maximálne 50,- EUR. Je invalidná dôchodkyňa a manžel je starobným dôchodcom. Ona má dôchodok vo výške 285,- EUR a manžel vo výške 300,- EUR.

Žalovaná 1/ na pojednávaní 18.03.2014 uviedla (čl. 56), že súhlasí s čiastočným späťvzatím návrhu, ktoré sa týka zmluvnej pokuty. Po oboznámení s dokladmi, ktoré zaslal žalobca, bola prekvapená. Síce podpisovala aj ďalšie písomnosti pri uzatvorení zmluvy o úvere, potvrdila, že podpis na priloženej zmluve o poskytnutí domáceho servisu je jej. Ju však žalobca vôbec neoboznamoval s domácim servisom a s nejakými službami. Nemala žiadnu možnosť uzavrieť úver aj za iných podmienok, ako boli predložené žalobcom. Ani nevie akú celkovú sumu mala zaplatiť za uvádzaný domáci servis. Podpisala všetky doklady, ktoré jej žalobca predložil, aj doklad na čl. 51. Jej však pri podpise tohto dokladu žalobca neuvádzal konkrétne výšku odmeny za domáci servis. Po uzavretí zmluvy so žalobcom o ničom viac nekonzultovala. Neboli jej poskytnuté nejaké iné služby okrem toho, že žalobca cez svoju pracovníčku, s ktorou uzatvárala aj zmluvu o úvere, chodil vyberať za ňou jednotlivé splátky. Najskôr ju kontaktoval a tieto splátky platila buď doma alebo pred domom. Manžel bol prítomný pri uzatváraní zmluvy o úvere, vtedy aj podpisoval tak ako ona všetky doklady, ktoré im dali k zmluve podpísať. Ak žalobca predložil dotazník o domácom servise, ktorý podpísala len ona, tak zrejme manžel ho už nepodpisoval. Keby jej boli vysvetlili čo je to vlastne domáci servis a keby mala možnosť uzavrieť zmluvu s tým, že mesačné splátky bude platiť žalobcovi bez inkasovania jeho pracovníkom, tak by určite nesúhlasila s domácim servisom za tej podmienky, že by mala platiť niečo navyše ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere. Pri uzatváraní zmluvy najmä verila im, že to je všetko tak ako má byť. Ako obyčajný človek si doklady len

zbežne pozrela. Keď si boli u nej po splátky z úveru, tak jej už nebolo nič bližšie vysvetľované. Platila požadovanú sumu a brala to tak, že tým spláca úver. Od posledného pojednávania z dlhu nič neuhradila a pokiaľ jej vychádza ešte určitá nesplatená časť úveru, tak žiada, aby súd rozhodol o splácaní v splátkach. Tieto navrhuje vo výške 20,- EUR, pretože obaja s manželom dostávajú len dôchodky. Výdavky majú na elektriku vo výške 79,- EUR mesačne, za vodu po rozpočítaní platia okolo 8,- EUR mesačne. Ďalšie výdavky sú za drevo na kúrenie, inak už len bežné výdavky. Je invalidná dôchodkyňa a pravidelne užíva lieky, ktoré dopláca, čo vyjde mesačne okolo 20,- EUR až 30,- EUR. Čo sa týka domáceho servisu tak s týmto nesúhlasí. Určite by si nebola objednala domáci servis, keby to nebolo nutné. Kvôli čomu by to robila. Vzdáva sa prípadnej náhrady trov konania.

Okrem výsluchu žalovanej 1/, ktorá na oboch pojednávaniach predložila splnomocnenie aj na zastupovanie žalovaného 2/ na pojednávaní, súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 420120896 zo dňa 14.03.2012 uzavretou medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ (ďalej len „ÚZ“), so Zmluvou o poskytovaní domáceho servisu uzavretou dňa 14.03.2012 medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ z čl. 49-50 (ďalej len „ZoDS“), s formulárom žalobcu podpísaným žalovanou 1/ dňa 14.03.2012 z čl. 51, so Splátkovým kalendárom predloženým žalovanou 1/, s písomnosťami žalobcu adresovanými žalovanej 1/ aj žalovanému 2/ zo dňa 22.11.2012 označenými ako VEC: Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy z čl. 5, 6 a s podaciami hárkami o doručovaní týchto písomností z čl. 9, 10, s písomnosťami žalobcu adresovanými žalovaným 1/, 2/ z čl. 7, 8 označenými ako VEC: Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 20.12.2012 a s kópiami podacích hárkov o doručovaní týchto písomností z čl. 11-12, s obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5C/105/2013 a s ďalšími dokladmi založenými v spise.

Vykonaným dokazovaním bol zistený nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 14.03.2012 bola uzavretá ÚZ medzi žalobcom ako veriteľom konajúcim prostredníctvom finančnej agentky B. D. a žalovanými 1/, 2/ ako dlžníkmi a to podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového, hotovostného spotrebiteľského úveru vo výške 1.000,- EUR za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Zmluvne bola dojednaná odmena za poskytnutie úveru vo výške 18 % z istiny, pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Dlžník a spoludlžník sa v zmysle zmluvy zaviazal uhradiť veriteľovi celkovú dlžnú čiastku 1.380,- EUR pozostávajúcu z istiny vo výške 1.000,- EUR a odplaty vo výške 380,- EUR a to formou trinástich mesačných splátok, ktorých výška bola dojednaná pri prvých troch splátkach 5,- EUR a pri ďalších desiatich mesačných splátkach vo výške 136,50 EUR s tým, že prvá splátka je splatná desiaty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priamo v zmluve, a obsahuje to aj článok 1. OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, bolo dohodnuté, že po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany písomne inak. V zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 45,23 % a v článku 1. OP aj RPMN pri úvere žalobcu so splatnosťou 13 mesiacov vo výške 67,70 %. ÚZ bola podpísaná oboma dlžníkmi. Dňa 23.11.2012 boli formou doporučenej zásielky žalovaným 1/, 2/ odoslané listy zo dňa 22.11.2012 označené ako Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy, ktorými žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy, v tom čase vo výške 409,50 EUR, najneskôr do piatich dní od obdržania výzvy a zároveň boli upozornení, že v prípade nevykonania úhrady dlhu, si veriteľ uplatní po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 OZ právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky a budú voči dlžníkom uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie. Dňa 20.12.2012 boli formou doporučenej zásielky obom žalovaným odoslané listy žalobcu označené ako Oznámenie o zosplatnení záväzku s dátumom 20.12.2012, v ktorých im žalobca oznámil, že záväzok zo zmluvy bol zosplatnený ku dňu 23.11.2012 z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Zosplatnenie teda žalobca uskutočnil o mesiac spätne pred uskutočnením tohto úkonu listom zo dňa 20.12.2012, ktorý bol až následne žalovaným doručený v zmysle úpravy článku 11. OP. Právo zosplatniť úver podľa zmluvy mohol, podľa názoru súdu, žalobca ako veriteľ využiť za splnenia zákonných predpokladov podľa § 53 ods. 8 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, len v období do splatnosti niektorej zo splátok úveru a s účinkami ku dňu účinenia tohto prejavu vôle voči žalovaným 1/, 2/ ako dlžníkom. Nijaké zákonné ani zmluvné dojednanie neoprávňovalo žalobcu zosplatňovať úver spätne (v tomto prípade viac ako mesiac účineným prejavom vôle žalobcu zosplatniť

úver). Naviac, v danom prípade žalobca uvedený úkon realizoval, hoci s ohľadom na nižšie uvádzané skutočnosti neboli splnené predpoklady uvedené v zákone a v zmluve pre takýto postup. Žalovní uhradili žalobcovi, podľa jeho tvrdenia, celkovo len sumu 288,- EUR, t.j. prvé tri splátky, každú vo výške 5,- EUR a štvrtú a piatu splátku jednou platbou dňa 28.09.2012 vo výške 273,- EUR. Zo žalovanou predloženého splátkového kalendára týkajúceho sa ÚZ a ZoDS uzatváranej v súvislosti s ÚZ, v ktorej na ľavej strane je uvádzaný prehľad splátok na domáci servis a na pravej strane prehľad splátok na úver, vyplýva, že nesplatený zostatok na úvere má predstavovať sumu 1.092,- EUR, tak ako to tvrdil aj žalobca v podanej žalobe, čiže malo dôjsť k splateniu z ceny úveru vo výške 1.380,- EUR len 288,- EUR, avšak pohľadávka vyplývajúca zo ZoDS v celkovej výške 409,50 EUR bola splatená v celom rozsahu formou štyroch splátok, poslednej dňa 20.06.2012. S ohľadom na prepojenosť zmluvy o poskytnutí domáceho servisu naviazanej na súbežne s ňou uzatváranú úverovú zmluvu, súd na zaplatenie dlhu žalovaných z ÚZ zohľadnil ich všetky platby uvedené v záznamoch v Splátkovom kalendári, t.j. platby uhradené na domáci servis vo výške 409,50 EUR, aj platby započítavané na splatenie úveru v celkovej výške 288,- EUR, považujúc zmluvu o poskytnutí domáceho servisu za absolútne neplatný právny úkon. Celkovo potom zostalo žalovanými neuhradených z ÚZ 682,50 EUR (1.380,- EUR - 288,- EUR - 409,50 EUR), ktorú sumu rozsudkom súd priznal žalobcovi voči žalovaným zo žalovanej istiny, a vo výške 409,50 EUR spolu s nepriznaným príslušenstvom žalobu zamietol. Pokiaľ ide o ZoDS uzatváranú žalovanými spolu s úverovou zmluvou dňa 14.03.2012, tak predmetom domáceho servisu malo byť poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe ÚZ č. 420120896 zo dňa 14.03.2012 a to najmä služba spočívajúca v preberaní a zúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Za túto službu sa podľa zmluvy (čl. II. bod 2.2) žalovní zaviazali zaplatiť poskytovateľovi služby odmenu v celkovej výške 409,50 EUR a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 136,50 EUR splatných pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere. Pre prípad nesplnenia uvedeného záväzku bol žalobca oprávnený požadovať od klienta jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 10 % z odmeny, splatnú v okamihu, keď sa klient dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Podľa článku III. zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zaniká písomnou dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom zmluvy, ktorá je predmetom domáceho servisu. Z obsahu ZoDS je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti s ÚZ, na zánik ktorej bol viazaný aj zánik tejto zmluvy, teda ide o závislú zmluvu od príslušnej úverovej zmluvy. Vyplýva to aj z toho, že cena odmeny za servis predstavuje súčet troch mesačných splátok dohodnutých v predmetnej ÚZ a splatnosť týchto splátok bola dohodnutá rovnako ako splatnosť mesačných splátok dojednaných v ÚZ. Žalovní fakticky mali celkovo platiť žalobcovi prvé tri splátky úverovej zmluvy nie v sume 5,- EUR mesačne na každú z nich, ale celkovo až 141,50 EUR, práve vďaka uzavretej ZoDS. Cena za domáci servis navyšuje výšku odplaty dojednanej v úverovej zmluve, predstavujúcej súčet 20 % úroku a odmeny vo výške 18 % z istiny úveru, t.j. dohodnutú odplatu dojednanú v ÚZ v celkovej výške 380,- EUR o ďalších 409,50 EUR, teda viac než o 100 % a odmena za poskytnutie servisu zároveň predstavuje až 41 % z istiny poskytnutého úveru. Žalobca predložil Dotazník ním vypracovaný (čl. 51), kde sa uvádza, čo predstavuje „domáci servis“ (vymedzenie obsahu služby totožnej s vymedzením uvedeným v čl. I. ZoDS zo 14.03.2012) a v ktorom je uvedená žalovaná 1/ ako žiadateľka o poskytnutie domáceho servisu, čo potvrdila podpisom. Nebolo preukázané ani tvrdené podpísanie obdobnej žiadosti aj zo strany žalovaného 2/ ako spoludlžníka. Žalovaná 1/ vo výpovedi poukazovala na to, že jej nebolo vysvetlené čo je to vlastne domáci servis a podpísala všetky doklady predložené pracovníkom žalobcu a potrebné na poskytnutie úveru. Uviedla, že nemala možnosť uzavrieť zmluvu za iných podmienok ako boli predložené žalobcom a keby mala možnosť uzavrieť zmluvu s tým, že mesačné splátky bude platiť žalobcovi bez inkasovania jeho pracovníkom, tak by určite nesúhlasila s domácim servisom za podmienky, že by mala platiť niečo navyše ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere. Ako vyplýva z obsahu zmlúv, žalobca uzatváral obe zmluvy, t.j. ÚZ aj ZoDS, so žalovanými prostredníctvom svojej obchodnej zástupkyne B. D.. V súvislosti s uzatváraním úverových zmlúv a ZoDS bola B. D. ako svedkyňa vypočutá v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 5C/105/2013, pričom z jej výpovede vyplýva, že vždy keď uzatvárala zmluvu o spotrebiteľskom úvere, musela súčasne uzavrieť aj zmluvu o poskytnutí domáceho servisu. Jedna bez druhej sa nedala uzavrieť. Z tvrdenia svedkyne je zrejmé, že minimálne časť osôb činných pre žalobcu ako sprostredkovatelia, pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch, nemá vedomosť o tom, že môže poskytovať úvery aj bez takéhoto servisu. Vo veci bol vypočutý aj svedok Y.. N. O., ktorý okrem iného uviedol, že majú typ úveru, ktorý je bez domáceho servisu, avšak v takých prípadoch má byť dlhšia čakacia lehota na vyplatenie peňazí. Je otázne, ak skutočne má žalobca poskytovať spotrebiteľské úvery bez domáceho servisu, či je to realizované za rovnakých alebo obdobných finančných podmienok, alebo

sú to obsahovo výrazne iné zmluvné podmienky (z hľadiska ceny úveru, lehoty poskytnutia úveru a pod.) nevýhodnejšie pre spotrebiteľov, nepriamo nútiace spotrebiteľov ak chcú dostať úver, podpísať aj domáci servis obsahujúci v kontexte výšky úveru neprimerane vysokú odmenu a to fakticky len za inkasnú činnosť žalobcu realizovanú v mieste bydliska dlžníka, okrem ktorej malo byť dlžníkovi poskytované aj poradenstvo. Žalovaná 1/ nepotvrdila poskytnutie poradenstva, pričom poradenstvo pre svojich klientov banky aj nebankové spoločnosti robia zásadne bezplatne v záujme získania a udržania si klienta. Priame inkasovanie úverových splátok žalobcom vykonáva žalobca predovšetkým vo svojom záujme za účelom zvýšenia vymožitelnosti svojej pohľadávky, oproti tomu, ak by plnenie z uzavretých úverových zmlúv ponechal na dlžníka bez takejto intervencie. Súd poukazuje aj na to, že platby žalovaných boli prioritne započítavané na domáci servis a nie na úver. Daná situácia negatívne ovplyvňuje možnosť slobodnej voľby žiadateľa o poskytnutie úveru. S ohľadom aj na žalobcom používaný reklamný názov „Kešovka“, je zrejmé, že na žalobcu sa obracajú klienti očakávajúci okamžité poskytnutie peňazí. Ak chcú toto očakávanie naplniť, neostáva im iné, ako zmluvu o domácom servise podpísať. Podľa názoru súdu skutočným účelom ZoDS je výrazne navýšiť odplatu o poskytnutý úver, na ktorý je viazaná a to viac ako o 100 % tak, aby táto suma navyšujúca odplatu uvedenú v úverovej zmluve, nebola v nej uvedená, keď žalobca predkladá so žalobami úverové zmluvy bez akejkoľvek zmienky, že v súvislosti s nimi boli uzatvárané aj ZoDS, pričom súd až z vykonaného dokazovania zistil existenciu takejto zmluvy. Takýmto postupom žalobca dosahuje to, že odplata za domáci servis sa nezapočítava do výpočtu RPMN, keďže nemá byť odplatom za úver, ale odmenou za domáci servis. Žalobcovi už nestačí dojednaná výška odplaty uvádzaná v ÚZ spôsobujúca už aj tak výrazne vyššiu RPMN (uvedenú v ÚZ vo výške 67,70 %) ako je priemerná RPMN, ktorá bola podľa údajov v ÚZ vo výške 45,23 %, ale túto opäť výrazne navyšuje cez domáci servis. Týmto spôsobom dochádza z jeho strany k obchádzaniu zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ale aj ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, čo má s poukazom na § 39 OZ za následok neplatnosť ZoDS pre obchádzanie zákona a tiež aj pre rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ ide o výšku odplaty za domáci servis.

Z vyššie uvedených dôvodov aplikujúc na zistený skutkový stav ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou v čase uzavretia zmluvy, t.j. k 14.03.2012, nakoľko v súdenom prípade s ohľadom na postavenie žalobcu a žalovaných pri uzatváraní zmluvy, ide o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, súd žalobe čiastočne a to ohľadne sumy 682,50 EUR vyhovel. Z uvedenej sumy s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v žalovanej výške, vychádzajúc pritom zo splatnosti tej ktorej neuhradenej splátky od splátky deväť až trinásť, zohľadniac to, že v dôsledku započítania plnení žalovaných poskytnutých žalobcovi na plnenia z neplatného právneho úkonu (ZoDS), neboli žalovaní v omeškaní po stanovený čas troch mesiacov so zaplatením ktorejkoľvek splátky splatnej pred realizovaným zosplatením záväzku, t.j. ku platnému zosplateniu nedošlo. Žalovaní uhradili spolu 697,50 EUR, t.j. podľa zmluvy spolu osem splátok (prvé tri splátky po 5,- EUR a nasledujúce každú vo výške 136,50 EUR). Preto súd priznal úroky z omeškania za obdobie od 24.11.2012 (počiatok priznaného omeškania v súlade so žalobou) do zaplatenia zo sumy 136,50 EUR t.j. zo splátky deväť splatnej 19.11.2012, za obdobie od 20.12.2012 do zaplatenia zo sumy 136,50 EUR t.j. zo splátky desať splatnej 19.12.2012, za obdobie od 19.01.2013 do zaplatenia zo sumy 136,50 EUR t.j. zo splátky jedenásť splatnej 18.01.2013, za obdobie od 18.02.2013 do zaplatenia zo sumy 136,50 EUR zo splátky dvanásť splatnej 17.02.2013 a za obdobie od 20.03.2013 do zaplatenia zo sumy 136,50 EUR zo splátky trinásť splatnej 19.03.2013.

V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť (uplatnená zmluvná pokuta vo výške 165,- EUR), súd postupujúc podľa § 96 ods. 1, 3 O. s. p., za súhlasu žalovaných, konanie zastavil.

Súd s poukazom na § 160 ods. 1 O. s. p. povolil žalovaným 1/, 2/ splácať žalobcovi priznanú sumu v splátkach vo výške po 30,- EUR z dôvodu nepriaznivých pomerov účastníkov, ktoré deklarovala na pojednávaní žalovaná 1/ (obaja žalovaní sú dôchodcovia), pričom podmienky zročnosti splátok sú upravené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu s ohľadom na čiastočný vzájomne porovnateľný úspech a neúspech žalobcu a žalovaných. Žalobca mal totiž z celkového predmetu konania, ktorý predstavoval po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 1.382,65 EUR, úspech ohľadne sumy 751,72 EUR, opäť po vyčíslení priznaných úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku. Jeho úspech teda predstavuje 54 % a vo zvyšnej časti t.j. 46 % (zahŕňajúcich aj tú časť žaloby, ktorej sa týka čiastočné späťvzatie, ohľadne ktorej je dôvodné aplikovať ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., keďže v tejto časti zastavenie konania procesne zaviniť žalobca) bol neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.).

V prípade podania odvolania, toto treba podať v potrebnom počte rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V tomto prípade v troch vyhotoveniach. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).